

stoler man på sig selv i skummende rødt

i overfladen boblende tage/fløjter ad kaminhimmel/fire vægge
om min seng i skoven
løfter lommelygter sig ind ad vinduet

med duer på håndkanten
løfter jeg mig fra stolen
falder næse og mund af
løsner ballonen sig fra halsen,

taber posen med luft afsted/i sengen
slår fingrene gevirerne sammen
og mine kinder er hvepse

de boede engang i mit legehus

en rumkabine langede ud i negativerne som propeller

mundvigene ryster/sten i smut henover søen
englene trækker mit smil,

når loftet basker
finder mine ribben andre hænder

de strøg mig over håret og holdt min cigaret.